

РЕШЕНИЕ

№ 2783

гр. София, 29.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 17.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Младен Семов

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разглежда дело номер **10565** по описа за **2024** година докладвано от съдия Младен Семов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от „ВАЛАС В“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от В. К. – управител, ч/з адв. Я. Ч. - САК, срещу Решение № 4007/03.09.2024 г. постановено по НАХД № 11878/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 18-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ №709769-F700232/27.06.2023 г., издаден от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фиксален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на касатора е наложено административно наказание “имуществена санкция“ в размер на 700 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата се твърди, че решението на СРС е неправилно, постановено при неизяснена фактическа обстановка. Сочи, че при издаване на процесното НП е допуснато съществено нарушение, изразяващо се в налагане на административното наказание – глоба на ЮЛ. Подробни доводи са релевирани в жалбата. Моли се оспореното решение да бъде отменено като неправилно. Претендират се присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, представлява се от адв. Ч., който поддържа жалбата.

Ответникът - началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фиксален контрол“ при ЦУ на НАП, редовно призован, представлява се от юрк. И., който, който оспорва жалбата и моли атакуваното решение да бъде оставено в сила като правилно, обосновано и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и законосъобразност на оспореното решение. Административен съд – София - град, XIII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество е основателна, по следните съображения:

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на „ВАЛАС В“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу наказателно постановление № №709769-F700232/27.06.2023 г., издаден от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фиксален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на основание на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 700 лева за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

С атакувания съдебен акт е потвърдено процесното НП № №709769-F700232/27.06.2023 г.

При осъществения контрол на съдебното решение, касационната инстанция намира, че СРС, НО, 18-ти състав, не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е изложил фактически констатации и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение - предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и по приложението на закона. Изцяло липсва описание на фактическата обстановка.

Районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка, въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере допълнително доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН и НП. Изложените в актовете фактически обстоятелства подлежат на проверка от съда и констатацията, че същите се потвърждават от събраните по делото доказателства, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на

районния съд. Липсата на фактически установявания в обжалвания съдебен акт възпрепятства извършването на касационна проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено, а делото - върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка, въз основа на която да бъдат могат да бъдат изведени обосновани правни изводи.

Правилно районният съд е обосновал характера на наложеното наказание, а именно – имуществена санкция, правилно също така е посочил и, че при отменена ЗНПАМ и отмяна и на НП би се стигнало до напълно обратен на предписаният от СЕС резултат/виж решение по дело С-97/21 относно комулацията на ПАМ и административно наказание/.

Тези изводи на съда обаче имат тежест и значение едва при несъмнено установено нарушение. Видно от така постановеният акт не може да се установи защо съдът приема, че е налице нарушение по същество и защо същото е санкционирано законосъобразно. Липсва обосновка на фактите въз основа на които е установено нарушението, липсва и обосновка на правната квалификация приложима към тези факти.

При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по претенцията за разноски съобразно чл.226 ал.3 АПК.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4007/03.09.2024 г. постановено по НАХД № 11878/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: